

ŽIVOTOPIS RADKA OTRUSINY

Radek Otrusina je aktivista proti socialismu z Valašska. Narodil se 7.1.1959 ve Zlíně.

Žil ve Slavičíně a poté se příženil do Klatov a nyní bydlí v Sušici.

Vyrůstal ve velké rodině, kde mezi sebou měli všichni velmi dobré vztahy. Na svoje dětství velmi rád vzpomíná, obzvláště na své bratrance, se kterými si byl velmi blízký.

Chodil na základní školu. Poté se, kvůli politickým názorům jeho rodiny, mohl vyučit pouze na střední škole Vlárské strojírny ve Slavičíně – obor stojní zámečnick.

Názory rodiny byly vůči režimu na tuhle dobu velice kontroverzní, protože si uvědomovali, jak špatný režim to je a jak tím byli všichni okleštěni.

Po škole šel pracovat do prototypové dílny, kde se vyráběli stoje. Poté nastoupil jako správce do klatovského muzea. Nikdo tam moc nechodil, protože celá výstava vyzdvihovala komunismus, a tak se při převratu spolu se svým kamarádem rozhodli jít proti vedení, vystěhovali částečně výstavu a místo toho vystavovali díla od zakázaných umělců, které si jezdili přímo do ateliérů vybírat.

Pan Otrusina s jeho manželkou čas od času zajeli i do Prahy, ať už na demonstrace anebo na výstavy. Jedna z událostí, na kterou nejspíše nikdy nezapomene, byla, když se spolu vydali právě na výstavu do pražského muzea - 18. listopadu, tedy den po boji za svobodu a demokracii. Cestu si rozhodli zkrátit přes Václavské náměstí, ale atmosféra, kterou v ulicích cítili, se jim zdála opravdu zvláštní. Rozhodli se porozhlédnout kolem a zjistili, že den předtím, při té revoluci, zabila policie Martina Šmídu, když se snažila demonstraci potlačit. Přešli na Národní třídu, místo, kde se demonstrace konala, aby zjistili od lidí více informací. Narazili na paní, která měla nůžky, kotouč s trikolórou, špendlíky. Rozhodli se jí pomoci, a tak skoro celý den rozdávali kolemjdoucím trikolóru.

V Klatovech se pan Otrusina také zapojil do politického dění. Stal se jednou z hlavních tváří. Se svými kamarády připravili letáčky, které zvaly na setkání před klatovským divadlem, kde se probírala demonstrace, která proběhla 17. listopadu 1989 v Praze. S kamarády také chodili hlídat kasárny.

Po revoluci také spolu se svým kamarádem Václavem Fialou založili Galerii U Bílého jednorožce.

Díky svému koníčku – cyklistice, založil závod zvaný Král Šumavy. Závod loni oslavil 30 let od vzniku. Na první závod přijelo přibližně 300 lidí a dnes už jich jezdí kolem 3 500. Právě díky tomuto koníčku málem přišel o život. Mezi jeho další koníčky patří neochvějná láska k filmům a k Šumavě.

Z jeho zkušenosti z mnoha let strávených jak v komunismu tak i v demokracii radí mladé generaci hlavně to, aby si bránila demokracii, aby si jí vážila a aby si jí chránila před čímkoliv co nám ji může vzít.